

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Cochlea.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Arint, magna clade radices abrodentes: quare Divinatrix apud Theocritum dicitur. Cum enim appa-
ruerit, famis est pranuncia. Multa Locusta hujus significata ponit Eucherius, sed quoniam nullam
super illis causam addicit, in quo nos precipue versamur, ea pratermittenda judicavi: unum illud
tantum tangam, quod per comparationem Resurrectionis Dominicæ similitudo quædam sit, cum <sup>Theocr. in
Mefso i.</sup>
assultum Philo dicat per Locustam significari: nullum enim è terrestribus animal tanta se perniciitate
proripit in saltum, si corpusculi rationem habeamus. Sed hæc alii viderint.

PEDES. CAP. LVII.

Invenies in Divinis literis aliud Locustæ hujus hieroglyphicum, ut apud Salomonem Ecclesiaste,
pro Pedibus poni, eo quod animal id pedum longitudine pro corporis modulo omnia excedit ani-
mantia. Scriptum igitur: *Floredit amygdalum, & impinguabitur Locusta*: hoc est, supervenient ca-
ni, & pedum accedit tumor, podagra scilicet, quæ plurimum statem grandiorum infestat, quod
nos à sexto supra quinquagesimum quartuor jam annis non sine cruciabili dolore, acerbissimaq; stu-
Bdiorum jauctura cogimur experiri, hæreditate hoc ab avunculo relictæ, & una cum accepto ab eo fa-
cerdotio miserabiliter alita. Alibi tamen Salomonis verba ex Hebraico codice diligentius examina-
vimus, quod super his varia est multorum interpretatio.

DE COCHLEA. CAP. LVIII.

Addetur his Cochlea, inter esculentia piscium vice pauperibus accepta: quæ tamen olim altis
affecta, illataque mensis, Romanas delicias auxit.

TERRENIS ADDICTUS. CAP. LIX.

Per eam divinæ lectionis interpretes fere omnes animum terrenis affectibus mancipatum intelli-
gunt, inde similitudine libenter sumpta, si quem sensu deditum, ut voluptatibus brutorum instar
inhabitantem ostendere voluerunt. Hesiodus eam felici compositione Φεγέοικον appellavit, quam
domi portam dicere possemus, quod ita sit domui suæ applicata, ut eam secum assidue porteret.

DE SEPIA. CAP. LX.

Sepiam quidem inter crustacea recensere minime congruum videbatur: quia tamen dorsum of-
feso illo integumento instar clypei munitum habet, huc ipsa etiam transferetur.

PULCHRA IN COEPTA TURPITER CE-

DENTIA. CAP. LXI.

Id vero præcipuum super Sepia significatum apud Ægyptios sacerdotes erat, ut per eam signifi-
cant hominem, qui multa, pulchra & magna polliticus, datus omnino speciosa virtutis exem-
pla videbatur, & per summam inde ignominiam foede lapsus, omnium fecellerit expectationem: ea
enim cum spectandam se venatoribus præbuerit, simulatque in se acie instrui conspexerit, & classi-
cum cani, atramentum in aquas evomit, quibus infectis, demptaque ita venatoribus congrediendi
copia, elabitur. Quod si inter fugiendum acciderit, ut aperto iterum campo prehendatur, statim in ^{Hec Plin.}
effusam atramenti nubem se recipit, atque ita sepius ac idemtide frustratur venatoris spem nulla
sui facta copia ut deprehendi possit, idque non in congressu tantum facit, sed plerumque etiam lu-
Dendit studio quadam, atque etiam insidiandi. Effundunt vero suum atramentum & Polypus & Lolli-
go quam vulgo pisces Atramentarium vocant: verum ii non nisi metu perculsi, Sepia vero non mo-
do cum metuit, verum, ut dicebamus, animi interdum gratia. Ei vero atramento tanta vis inest fu-
liginis, ut si in lucernam addatur, summotis reliquis luminibus, adstantes omnes feco livore colo-
ratos ostentet, ut Æthiopes videantur.

THETIS, ET SIMULATIONUM INVOLU-

CRIS ORTICUS. CAP. LXII.

Hujusmodi vero occultationis causa confitum à Gracis crediderim, Thetim in Sepiam com-
mutari solitam, dum vel eluderet, vel serio fugiaret Pelea illam insequentem. Nam & pro-
mentorio cuidam in Jolco Sepiadì nomen inditum, ubi saeculum hoc perhibent. Ita deniq; hominem,
uu 3 qui

Nat. Com.
Mythol. lib.
§. cap. 2. ex
Zen. histor.
Ab Chilz.